

J 241/47

Memorialanteckningar

förda vid sammanträde å Stockholm-Roslagens Järnvägars förvaltningslokaler i Stockholm den 3 februari 1947 angående signalanläggningen vid korsningen mellan Roslagensbanan och spårvägen i Valhallavägen, Stockholm.

Närvarande:

För Kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen:

Järnvägsinspektör E. Fredrikson,
Vägtrafikinspektör G. Kberg, och
Byråingeniör F. Hagman.

För Överstatthållarämbetet:

Överingeniör Th. Thelander, och
Byråingeniör T. Lundberg.

För Stockholm-Roslagens Järnvägar:

Baningeniör C. L. Lindin,
Trafikinspektör H. Svensson, och
Elektroingeniör S. Kullenberg.

För Aktiebolaget Stockholms Spårvägar:

Överinspektör E. Tangblad,
Avdelningsingeniör E. Arding,
Trafikinspektör R. Sebelius,
Verkstadsingeniör F. Karlsson, och
Säkerhetsingeniör Å. Kerberg.

För Signalbolaget:

Verkställande direktör H. Insulander och
Ingeniör S. Skvall.

Fredrikson som sammankallat till sammanträdet och fungerade som ordförande, hälsade de närvarande välkomna och framhöll att sammanträdet utlysts för att diskutera den nuvarande signalanläggningen och få fram hållpunkter för upprättande av förslag till ny, bättre anläggning, när den nuvarande konstaterats vara i viss mån icke tillförlitlig.

Kullenberg anförde att övergången till 1500 volt spänning under sommaren 1946 på Roslagsbanan med indirekt kontaktrödsupphängning (med

Berlina) har gjort att systemet blivit störlare v rigenom det visat sig att signalanläggningen ibland icke arbetar fullt tillfredställande, på grund av att kontakttråd och körtråd icke alltid vara konstant anslutning mot strömvagnen därför att kontakttråden är avspänd med vikter och signaltrådarna med fjädrar. Meldarna falla vid strömlöshet varigenom tåget då ej påverkar signalerna, och sålunda spårvägen kan få klarsignal trots att Kockasbanans tåg befinner sig på ledningssträckan för signalanläggningen. Signalbolagets nya förslag, som består att framläggas vid detta sammanträde, synes godtagbart.

Insulander ansåg att ordningen har visat sig felan egentligen uppkommit efter övergången från direkt till indirekt trådupphängning, och instände i att trådupphängningen ny syntes var alltför stel för den befintliga signalanläggningen.

Ekwall beaktade det nya förslaget och framhåll att det gamla förslaget fordrade bestående kontaktverkan mellan trådarna och strömvagnen till skillnad från det nya förslaget, som endast fordrade kontakt en gång.

Thelander med instämmande av Lundberg ansåg att den gamla anläggningen icke varit tillfredställande utförd. Sj använde sig av vilostrådsprincipen, som är den normala för signalanläggningar. Spårvägen borde även få det skyddet att kunna påverka signalerna. Det ifrågasattes om icke spårledning vore säkrare.

Kerber, framhåll att endast järnvägen bör få styra signalerna särskilt med tanke på att spårvägen har hållplats på båda sidor och korsningen.

Tengblad menade att i anledning av Theanders yttrande alternativförslag borde upprättas och jämföras med det nu framlagda nya förslaget. En halvvegr nu ville spårvägsbolaget icke vara med om.

Hallenberg upplyste att spårledningens gatan skulle bli svår att inspektera och att rälskontakter fungerade osäkert på grund av stort rälsleje i gatan.

Ordföranden ifrågasatte naturligt stopp mot spårvägen, då Kockasbanans tåg lämnar Östra station resp. Engelbäcksgatans hållplats.

Tengblad framhåll mot detta att spårvägsstrafiken däruv skulle bli lidande särskilt som linje 4 kommer att få kunna tätare trafik än den nuvarande.

Insulander ansåg utgångslöset bör vara att alla signalerna stå till

stopp